

Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság
1.M.265/2004/15.

a Magyar Köztársaság nevében !

A Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (1388 Budapest, Pf.: 52.) által képviselt **D. G. felperesnek a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság** (Székesfehérvár, Deák F. u. 2.) **alperes ellen illetménykülönbözeti megfizetése tárgyában** indított munkaügyi perében 2006. március 8. napján 10.50 órakor megtartott nyilvános tárgyalásán meghozta és nyilvánosan kihirdette az alábbi

í t é l e t e t :

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2 453 570 (kettőmillió-négyszázötvenháromezer-ötszázhetven) Ft-ot a törvényes levonásokkal terhelten és ennek 2003. március 15. napjától járó törvényes kamatait.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a megyei bíróságok költségvetési elszámolási számlájára 2660 (kettőezer-hatszázhatvan) Ft tanúdíjat.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Fejér Megyei Bírósághoz címzett, de jelen bíróságnál 3 példányban benyújtható fellebbezésnek van helye.

A másodfok bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az a teljesítési határidővel, a kamatfizetési kötelezettséggel kapcsolatos, az ítélet indokolása ellen irányul, vagy a felek a fellebbezési határidő lejárta előtt az közösen kérik.

I n d o k o l á s :

A bíróság a felek nyilatkozatai, ... tanúk vallomása, a csatolt iratok és a per egyéb adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes 2000. május 1-jétől a d. Rendőrkapitányság közlekedésrendészeti osztályán közlekedési ellenőrző járőrként szolgált. Eben a minőségében munkaköri leírása szerint – egyebek mellett – feladatát képezte az anyagi káros vagy könnyű sérüléssel is járó közlekedési balesetek helyszínén a 3/1998. ORFK-utasítás szerint eljárni, szabálysértési előkészítő eljárást lefolytatni. Önállóan közlekedési bűncselekmények bünyügyi vizsgálatát nem végezheti, de egyes ügyekben nyomozati cselekménynek nem minősülő ügyirat feldolgozását ellátja, közlekedési

bűncselekmény észlelése esetén köteles intézkedni a halaszthatatlan nyomozati cselekmények végrehajtására, illetve a helyszín biztosítására.

Az alperes munkaköri jegyzéke szerint a balesethelyszínelő és vizsgáló a közlekedésrendészeti osztályvezető által adott napi eligazítás szerint jár el. Feladatait tekintve köteles a hatáskörébe utalt közlekedési balesetek helyszínén a 3/1998. ORFK-utasítás szerint eljárni és intézkedni. Hatáskörébe nem utalt közlekedési esemény helyszínén az elsődleges intézkedéseket foganatosítani és a helyszínt biztosítani. Köteles a reá szignált bűnügyekben vizsgálati munkát ellátni. Írásbeli tájékoztatása szerint az alperesnél ezen munkakör betöltéséhez középfokú rendőr szakiskola, valamint balesethelyszínelői szakképzés szükséges.

Az 1998. március 15-én hatályba lépett 3/1998. sz., a közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett bűncselekmény esetén követendő rendőri eljárásról rendelkező ORFK-utasítás 17. pontja szerint a személyi sérülést eredményező baleset esetén a helyszíni eljárást lehetőleg balesethelyszínelői állomány, de mindenképpen a közlekedésrendészeti szervek egye ruhás közterületi szolgálatot teljesítő állománya hajtsa végre. Az utasítás 18. pontja taglalja azokat a bűncselekményeket, amelyeknél a helyszíni eljárást balesethelyszínelőnek kell lefolytatnia. A 19. pont rendelkezik azon körülményekről, amelyek fennálltakor szemlebizottságnak kell eljárnia. A 24. pont értelmében a baleset helyszínét a rendőrnek alapvetően a rendőrség szolgálati szabályzata rendelkezései alapján kell biztosítani. Az utasítás 25. pontja alapján a szemlebizottság, illetve a szemlét lefolytató balesethelyszínelő munkájához kapcsolódó – helyszínbiztosítói – feladatok általában: a baleset sérültjeinek mielőbbi orvosi ellátásának, szakszerű elsősegélynyújtásának a biztosítása, nyomon üldözés lehetősége esetén az üldözés késedelem nélküli teljesítése, értesítésadás, tájékozódás, a szükséges biztonsági intézkedések megtétele, tanúk felkutatása és visszatartása, a helyszín változatlanságának biztosítása, lezárása, őrzése, segítségnyújtás a szemlebizottságnak, a forgalom elterelésének vagy megindításának biztosítása, a helyszínről történő bevonulás után írásos jelentés készítése.

2001. január 21-től 2005. május 31-ig 195 közlekedési balesetből 41 esetben a felperes járőrként egyedül helyszínelte és végzett balesethelyszínelő és vizsgáló feladatokat. A helyszínelésről és a foganatosított eljárási cselekményekről felvett jegyzőkönyvet bizottságvezetői minőségben is aláírta. Egyéb helyszínelés során a baleseti helyszínelő és vizsgáló munkakörhöz rendelt feladatokat – fényképfelvétel, illetve szemlerajz készítése – látott el.

2005. július 1-jétől kinevezve balesethelyszínelő és vizsgálói munkakörben dolgozik.

Keresetében 2001. január 21-től 2005. május 31-ig keletkezett illetménykülönbözet és ennek törvényes kamatainak megfizetésére kérte kötelezni az alperest. perköltségigénye nem volt.

A Hszt. 5. §-a alapján rendeltetésellenes joggyakorlásnak minősítette azon alperesi eljárást, hogy a lefektetett munkaköri leírásában foglaltakhoz képest és attól eltérően magasabb szintű munkakörhöz rendelt feladatokat látott el írásbeli beosztása szerinti bérezés ellenében. Cáfolta azt, hogy a balesethelyszínelő és vizsgálói munkakör betöltéséhez középfokú iskolai végzettség és szaktanfolyam elvégzésére lett volna szükség.

Az alperes álláspontja az volt, hogy a 3/1998. ORFK-utasítás értelmében a járőr felperesnek részben balesethelyszínelői feladatokat is el kellett látnia munkaköréből adódóan. Észrevételezte, hogy a felperes az előírt szaktanfolyammal sem rendelkezett.

Ezért elsődlegesen a kereset elutasítását kérte. Jogi érvként azonban azt is felvetette, hogy a felperes a Hszt. 50. §-a szerinti megbízási díjra – annak arányos részére – jogosult. Perköltséget nem kért.

A kereset alapos.

Munkaköri leírásuk szerint a közlekedési ellenőrző járőr és a baleseti helyszínelő és vizsgáló az anyagi káros vagy könnyű sérüléssel is járó (hatáskörükbe utalt) közlekedési balesetek helyszínén a 3/1998. ORFK-utasítás feladatköri jegyzéke mellett ... és ... tanúk nyilatkozata is. A korábban járőrként dolgozó tanúk előadták, hogy járőrként is ugyanazokat a feladatokat látták el, mint a későbbi baleseti helyszínelő és vizsgálói munkakörükben magasabb bérért. A tanúk azt is igazolták, hogy amennyiben járőrként szálltak ki a közlekedési baleset helyszínére, akkor beosztásuktól függetlenül a szemlebizottság tagjaként és elnökeként is intézkedtek.

... tanú is alátámasztotta a felperes előadását abban, hogy „ha kellett, a járőr helyszínelői feladatokat végzett egyedül”, amennyiben a járőr a baleset helyszínén egyedül intézkedett, akkor „ő volt minden”. A tanúk szerint ez azt jelentette, hogy ez esetben a járőr a járőri feladatok mellett elvégezte a baleseti helyszínelői feladatokat és a felvett jegyzőkönyvet a szemlebizottság vezetőjeként írta alá. A tanú előadása szerint erre azért volt szükség, mert a helyszínelések során – a baleset pillanatnyi minősítésétől függetlenül – ugyanazokat a feladatokat kell ellátni.

... és ... tanúk is egybehangzóan állították, hogy a balesetek számának emelkedése miatt arra is figyelemmel, hogy az alperes folyamatosan létszámproblémával küzd, a közlekedési ellenőrző járőr a járőri feladataihoz képest zömében baleseti helyszínelő és vizsgálói munkát végzett.

A tanúk vallomása mellett a felperes állítását az 5. és 14. sz. iratok is alátámasztják. Azokból megállapítható, hogy a perbeni időszakban a felperes 195 esetből 41 esetben (21 %-os arányban) járőrként egyedül helyszínelve baleseti helyszínelői és vizsgálói munkát végzett. A csatolt jegyzőkönyvek azt támasztják alá, hogy ezekben az esetekben a felperes a jegyzőkönyvet a szemlebizottság elnökeként írta alá (3333/2002.bü., 59/2003.bü., 60/2003.bü szám alatt folyamatban volt, keletkezett jegyzőkönyvek). Emellett a felperes szolgálati panaszát elutasító 3000-

62/37-2/2004. Ált. sz. határozat indokolása is rögzíti, hogy 2001-től kezdődően a felperes 9 esetben a 3/1998. ORFK-utasítás előírásai szerint egyedül látott el balesethelyszínelői feladatot olyan baleseteknél, melyben később a sérülés gyógytartamára vonatkozó orvos-szakértői vélemény alapján lett a nyomozás elrendelve.

Ténykérdés, hogy a balesethelyszínelői és vizsgálói munkakör betöltéséhez a munkakör⁹ leírás szerint középfokú rendőri szakiskola, valamint balesethelyszínelői szakképzés szükséges. Ehhez képest azonban ... tanú elmondta, hogy a balesethelyszínelői kinevezésekor – 2003. januárban – szakirányú tanfolyammal nem rendelkezett, ennek elvégzésére a kinevezésekor annak feltételeként az alperes nem kötelezte. A tanú elmondta, hogy a szaktanfolyamot 2005. augusztusában kezdte meg. ... tanú is arra utalt, hogy elegendő státusz hiányában is a felperes nem kaphatott korábban erre a munkakörre kinevezést.

A következetes gyakorlat értelmében amennyiben a fegyveres testület tagja az eljárója parancsára olyan magasabb beosztást lát el, amelyhez egyébként nem rendelkezik az előírt iskolai végzettséggel, nem igényelheti a rendfokozatának megfelelő besorolási osztálytól eltérő besorolást, minthogy a besorolás a törvény szerint az iskolai végzettséghez kapcsolódik. Ez azonban nem zárja ki, hogy az eltérő foglalkoztatására tekintettel ne igényelhetne illetménykülönbözetet a magasabb beosztásban teljesített szolgálata alapján (BH 2000. 178.).

Itt jegyzi meg a bíróság, hogy a Hszt. 50. § szerinti megbízás szabályai az illetménykülönbözet elszámolásánál nem alkalmazható. A megbízás ugyanis a felek között létrejött olyan megállapodás, amely rögzíti, hogy a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg eredeti munkaköre mellett vagy az helyett milyen feladatokat köteles ellátni milyen díjazás ellenében. Az alperes a perben ilyen okirati bizonylatot nem csatolt, az pedig, hogy a kialakult gyakorlat értelmében a közlekedési ellenőrző járőr baleseti helyszínelői munkát lát el – mint ráutaló magatartás – nem támasztja alá a megállapodás létrejöttét.

Az alperes által kimunkált számításokat elfogadva így a bíróság a munkáltatót a rendelkező részben foglaltakkal egyezően az illetménykülönbözet megfizetésére és ennek középídőtől számított törvényes kamatainak megfizetésére kötelezte [Ptk. 301. § (1) bekezdés].

A perköltség tárgyában a Pp. 78. § (2) bekezdése értelmében rendelkezni nem kellett. A tárgyi költségmentes ügyben le nem rótt illeték az alperes teljes személyes illetékmentessége miatt az állam terhén marad [illetéktörvény 5. § (1) bekezdés c) pontja, 6/1986. (VI. 26.) IM r. 13., 14. §].

Az ítélet írásba foglalásakor észlelte azonban a bíróság, hogy nem rendelkezett a tanúk meghallgatásával felmerült díj viseléséről. Ezért a Pp. 224. § (1) bekezdése alapján eljárva kötelezte az alperest ennek megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében.

A fellebbezési jog a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

Székesfehérvár, 2006. március 8.

az aláírásban akadályozott
Bachstetter Ferenc és Tóth Jánosné
ülnökök helyett is:

Dr. Fekete György s.k.
a tanács elnöke

Az ítélet fellebbezés hiányában jogerőssé vált.